

[Socialministeren.]

give Tilknytning til Faget med Hensyn til Arbejde for at faa Understøttelse.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen mente, at det var Regeringens Restriktioner, der var Skyld i, at Landbrugets Forrentningsprocent ikke var saa stor, som den burde være, og at det var derfor, der var Arbejdsløshed herhjemme. Jeg har en Erindring om — og jeg tror, den er rigtig —, at ikke alene det ærede Medlem, men adskillige andre tidligere har sagt, at hele Udviklingen altid har vist Sammenhængen mellem Landbrugets Forrentningsprocent og Arbejdsløsheden, thi ellers vilde man jo have maattet gøre det paa den Maade, at man sagde: Den Tid, der er gaaet, siden vi i 1932 begyndte at have Restriktioner, viser i Modsætning til al anden Fortid et helt andet Resultat. Jeg tror alligevel, at det ærede Medlem har sagt det i alt Fald tidligere paa den Maade, at det skulde være for Fortidens Vedkommende, men i øvrigt: Ophævelsen af Restriktionerne, vilde den give mere Arbejdsløshed eller mindre Arbejdsløshed? Det er et Spørgsmaal. Hvis hele Bybefolkningen blev fri for at betale den højere Pris, den maa betale paa en lang Række Omraader for de Varer, Landbruget producerer..... (*Afbrydelse*: Hvad er det for Varer?). Det er Smør og Korn og Brød og Kød, og det er praktisk talt alt det, Menneskene her i dette Land skal putte i Munden. Det ved vi da i hvert Fald. Hvis vor Industri kunde faa Lov til at købe sine Raastoffer uden Hensyn til Landbrugets Afsætningsinteresser, Plader f. Eks. i Belgien 20 pCt. billigere, end man maa betale dem i Øjeblikket fra et andet Land for at sælge Landbrugsvarer der, er det et Spørgsmaal, hvordan Arbejdsløsheden saa vilde se ud. Det er jo et stort Spørgsmaal.

Hvad endelig angaar Forskellen i Smørproduktionsprisen her og andetsteds, er der vist ikke mange Steder, hvor Landbruget skal udføre $\frac{4}{5}$ af sin Produktion og forlanger, at Landets Befolkning skal skabe Forrentning, naar Udlandsprisen ikke er i Stand til at gøre det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kjær har Ordet for en kort Bemærkning.

Kjær: Det ærede Medlem Hr. Rager udtaler, at jeg ikke har holdt mig til Sagen, hvilket altsaa vil sige til det paa Dagsordenen opførte Spørgsmaal. Jeg maa der-

til sige, at den Slags overlader jeg trøstigt til Afgørelse hos den højtærede Formand. Hans manglende Paatale over for mig er Bevis for, at jeg har været paa den rigtige Side. (*Rager*: Hvis Paatale mangler, erkender De Dem jo skyldig!). Formandens Paatale mangler aldrig.

Formanden: Een ad Gangen, saa gaar det bedre.

Kjær: Saa talte det ærede Medlem endvidere om, at jeg har gjort mig skyldig i Gentagelser. Ja, det er vist rigtigt, jeg har sagt et og andet, som undertiden har været sagt før; men jeg vil dog heroverfor sige, at hvis noget ikke blev sagt mere end een Gang, saa kunde dette høje Tings Møder være adskilligt kortere, og saa kunde det ærede Medlem Hr. Ragers Taler før Resten være det samme.

Det ærede Medlem kom saa ind paa til sidst at sige, at det er muligt, at jeg vil kunne forstaa noget i hans Tale bedre, naar jeg har læst det, end nu efter at jeg har hørt det. Det forekommer mig egentlig ikke, at dette er nogen Anbefaling for det ærede Medlems egen oratoriske Bevævelse.

Endelig maa jeg have Lov til at sige, at jeg har som mit Synspunkt fremhævet, at hvis Kommunerne skulde betale det hele, da maatte det ogsaa være Kommunerne, der bestemte, hvor meget der skulde bruges. Det er et Synspunkt, som ikke har været fremmed, i alt Fald ikke for radikale Kommunalpolitikere. Det kan det ærede Medlem Hr. Rager ikke forstaa, men deri ligger egentlig ikke noget Bevis for, at det er forkert.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Alfred Jensen: Jeg er glad for, at Ministeren har indrømmet, at der i en enkelt Arbejdsløshedskasse og endda ikke ubetydelig Arbejdsløshedskasse er rejst Stemning for en Dispensation fra Arbejdsbestemmelserne. Men, siger Ministeren, det kan ingen Betydning faa, naar det ikke er en samlet Henvendelse fra alle Arbejdsløshedskasser. Jeg ved ikke, hvor megen Betydning det kan faa, men for os har det Betydning; at der i en Arbejdsløshedskasse med 180 000 Medlemmer har været Røster fremme om at dispensere fra Lovens Bestemmelse. Saa er det rigtigst, og saa er